

32 PRZEGLĄD PIOSENKI AKTORSKIEJ

www.ppa.art.pl

Wrocław 18-27 marca 2011

32. PRZEGLĄD PIOSENKI AKTORSKIEJ

Organizator

Teatr Muzyczny CAPITOL
50-020 Wrocław, ul. Piłsudskiego 72
www.teatr-capitol.pl
www.ppa.art.pl

Dyrektor Naczelny i Artystyczny PPA

Konrad Imiela

Główny Producent PPA

Michał Juzoń

Rada Artystyczna PPA

Kinga Preis
Jacek Borusiński
Mariusz Kiljan
Krzysztof Mieszkowski
Leszek Możdżer
Jerzy Satanowski
Bogusław Sobczuk
Cezary Studniak

Jury Konkursu Aktorskiej Interpretacji Piosenki

Frances Ruffelle
Olga Sz wajgier
Elżbieta Zapendowska
Wojciech Kościelniak
Tymon Tymański

Jury Konkursu OFF

Agnieszka Wolny-Hamkała
Marcin Czerwiński
Maciej Masztalski
Michał Witkowski
Tomasz Wysocki

Kapituła Nagrody im. Aleksandra Bardiniiego

Laco Adamik
Malina Bardini
Stanisława Celińska
Ewa Dałkowska
Ewa Demarczyk
Katarzyna Groniec
Janusz Grzywacz
Krystyna Janda
Alina Janowska
Zbigniew Karnecki
Wojciech Kępczyński

Roman Kołakowski – przewodniczący

Zygmunt Konieczny
Ewa Kornecka
Andrzej Kuryto
Wojciech Kościelniak
Olga Lipińska
Krzysztof Mieszkowski
Dariusz Miłkowski
Leszek Możdżer
Wojciech Młynarski
Jan Kanty Pawluśkiewicz
Zbigniew Piotrowski
Andrzej Poniedziałki
Jan Poprawa
Kinga Preis
Stanisław Radwan
Jerzy Satanowski
Jacek Sieradzki
Bogusław Sobczuk
Andrzej Strzelecki
Wojciech Szlachowski
Magda Umer
Jacek Weksler
Jan Wotek
Zbigniew Zamachowski

.....> m e c e n a t :

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Słowo na Przegląd

PPA 2011. Nasz festiwal po raz 32. Dziwna to edycja, bo po raz pierwszy bez własnej capitolowej sceny. Zatem festiwal bardziej niż zwykle rozrzucony po całym mieście. Festiwal rozrzucony po rozmaitych gatunkach muzyki i teatru. Od Centrum Kongresowego przy Hali Stulecia po Scenę na Świebodzkim. Od brazylijskich klimatów Cibelle po mroźną egzotykę Tanyi Tagaą. Od Teatru Współczesnego po Firlej. Od montypythonowskich żartów „Spamalotu” po wyrafinowaną mistykę Meredith Monk. Od ciasnoty Małej Sceny Capitolu po rozległości sceny Teatru Polskiego.

Obserwujemy w mediach ekspansję galanterii wokalne. Coraz więcej telewizyjnych programów chce nam udowodnić że „Śpiewać każdy może”. Jednocześnie, w tych samych mediach, coraz rzadziej możemy natknąć się na przejawy prawdziwej SZTUKI piosenki. Paradoks naszych czasów. Jednak ja gorąco wierzę w gust i intuicję tych, którzy wypatrują na horyzoncie wyjątkowych wydarzeń w tej materii. Po raz kolejny odważę się zaproponować Państwu zestaw koncertów i spektakli wybranych specjalnie po to aby Państwa gusta pieścić i pielęgnować. Zapraszam zatem na nasze festiwalowe sceny. Gorąco wierzę, że kultywując tradycję spotkań ze śpiewającymi w teatrze artystami znów, jak co roku, rozbudzimy w sobie te najczulsze struny wrażliwości, czasem wyjątkowego skupienia, a czasem oczyszczającej zabawy.

Konrad Imiela

Drodzy Państwo,

Kolejny festiwal. Kolejna przygoda. Jestem szczęśliwy, bo podróżom w poszukiwaniu przedstawień dla was, towarzyszyło w tym roku mnóstwo zdrowego, oczyszczającego śmiechu. Chichotałem jak opętany, eksplorując pełne orków lochy i walcząc ze smokiem u boku doskonale przezabawnych aktorów z grupy Tripod. Krzywiła mi się pełna śmiechu gęba, kiedy śledziłem miłosne perypetie Mrs Bang. Trzymałem się za obolały brzuch wystuchując przeuroczych złoźceń Monty Pythona w „Spamalocie”. Wreszcie uśmiełem się serdecznie oglądając „Kopy w ognie”, czyli Płonących Moskiewskich Rapujących Gliniarzy. Na to wszystko okazało się, że zupełnie niepoważni Kilian i Imiela namówili zespół Casablanca na „Dżoba” i znowu zagrają do kotleta. Fajnie mi ze świadomością, że państwo będziecie mogli tak pięknie się na PPA uśmieć.

W ogóle jest pogodnie. Meredith Monk „Songs of Ascencion’ – po obejrzeniu tego niezwykle pięknego spektaklu gwiazdy błyszczały jakby jaśniej, mijani na ulicy ludzie byli jakby bardziej radośni. Łagodne „Ptaki powrotne” Basi Raduszkiewicz, Cibelle - brazylijski kolor radości.

Ale wiadomo – sztuka piosenki ma tyle twarzy, co tworzący ją artyści. Dlatego jak zwykle nasz program jest bardzo rozmaity, bo przecież i Francja Jorane, i mroźne pustkowia Tanyi Tagaą i przypominająca wielkich polskich twórców piosenki Magda Umer i wspaniale reprezentująca Broadway Frances Ruffelle, w końcu Konkurs Aktorskiej Interpretacji Piosenki, Nurt OFF, Gala...

Do zobaczenia w teatrze, ha ha ha, hi hi hi , ho ho ho!!!!

Michał Juzoń

18 marca, piątek

II Etap Konkursu Aktorskiej Interpretacji Piosenki	25
Meredith Monk „Songs of Ascension”	04
OFF – „Gliniane pieśni” Michał Litwiniec	31
KINO – „Zbrodnia i kara”, reż. Piotr Dumala	39

19 marca, sobota

„Ptaki Powrotne”	05
Meredith Monk „Songs of Ascension”	04
Spięty „Antyszanty”	28
OFF – Jarosław Murawski „W. P. Nieobecności”	32
KINO – „Romance & Cigarettes”, reż. John Turturro	39

20 marca, niedziela

Jorane	06
Zvezdana Novaković „Diagnoza”	07
„Cops on Fire”	08
Mrs Bang „A Series of Seductions in 90 Minutes”	09
Bielas	29
KINO – „American Astronaut”, reż. Cory McAbee	39

21 marca, poniedziałek

„Zvezdana Novaković „Diagnoza”	07
Teatr Muzyczny w Gdyni „Spamalot”	10
Pawlak & Pigoński „Nic dla mnie”	11
OFF – Grzegorz Marciniak & Stichting Delta „Środa”	33
KINO – „Miasteczko South Park”, reż. Trey Parker	39

22 marca, wtorek

Karolina Cicha	12
Konrad Imiela & Mariusz Kiljan „Dżob”	13
„Ja” Arek Jakubik & Doktor Misio	14
Paris Tetris	15
OFF – Marcin Marzec „Do Nieznanego”	34
KINO – „Stingray Sam”, reż. Cory McAbee	39

23 marca, środa

Teatr im. Żeromskiego „Samotność pól bawełnianych”	16
Frances Ruffelle	17
L.U.C. Pykicykitypff	18
OFF – Paweł Palcat „Zrozumieć H.”	35
OFF – Paktofonika	36

24 marca, czwartek

Magda Umer „Noce i sny”	19
Tanya Tagaq	20
Cibelle	21
OFF – Iga Gańczarczyk „Nie Ja”	37

25 marca, piątek

Tripod vs the Dragon	22
Magda Umer „Noce i sny”	19
Koncert Finałowy „Nerwowo, trochę tangowo”	26

26 marca, sobota

Chór Kobiet	23
Koncert Galowy „Anioły w kolorze”	24

27 marca, niedziela

Koncert Galowy „Anioły w kolorze”	24
-----------------------------------	----

MURT gl'OWAY

Największa atrakcja festiwalu. Legendarna artystka z kręgów nowojorskiego undergroundu zaprezentuje spektakl muzyczny w znakomitej międzynarodowej obsadzie. Opowieść o pięknie, wolności, oświeceniu. Będzie to trzecie wystawienie tego spektaklu na świecie.

Meredith Monk, kompozytorka, śpiewaczka, reżyserka i choreografka, twórczyni nowej opery, spektakli muzycznych, filmów i instalacji. Pionierka w dziedzinie interdyscyplinarnego performance'u i tego, co nazywa się dziś „rozszerzoną techniką wokalną”. Jej dzieła rodzą się tam, gdzie spotyka się muzyka i ruch, obraz i przedmiot, światło i dźwięk, łączą nowe sposoby postrzegania. Monk eksploruje możliwości głosu jako instrumentu, i języka samego w sobie, przekracza granice kompozycji muzycznej, tworzy dźwiękowe pejzaże, odkrywające uczucia, energie i wspomnienia wrażeń, których słowami opisać się nie da. Obwołana „czarodziejką głosu” i „jedną z najfajniejszych amerykańskich kompozytorek”. W trakcie trwającej ponad 45 lat kariery artystycznej zyskała uznanie publiczności i krytyki jako jedna z najważniejszych przedstawicieli sztuki widowiskowej.

Na spektakl „Songs of Ascension” (co można przetłumaczyć jako „Pieśni o wznoszeniu się” czy „wniebowstąpieniu”) składają się kompozycje Monk, wizualizacje, które powstały przy współpracy ze słynną artystką Ann Hamilton, i muzyka na żywo w wykonaniu Meredith Monk i Vocal Ensemble, kwartetu smyczkowego pod kierunkiem Todda Reynoldsa, oraz chóru. Dzieło inspirowane jest tłumaczeniem Psalmów autorstwa Normana Fischera, a także ośmiopiętrową Wieżą, instalacją zaprojektowaną przez Ann Hamilton dla Oliver Ranch w północnej Kalifornii. Materiał wideo pochodzi z performance'u w The Walker Art Center w Minneapolis. Multimedialny spektakl „Songs of Ascension” czerpie z akustycznych i fizycznych właściwości Wieży, a także z architektonicznych i rytualnych motywów wniebowstąpienia w różnych kulturach świata.

Na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej amerykańskim artystom towarzyszyć będzie Chór Akademii Medycznej we Wrocławiu pod dyrekcją Agnieszki Franków-Żelazny.

Meredith Monk & Vocal Ensemble

Ellen Fisher, Katie Geissinger, Ching Gonzalez, Meredith Monk, Bruce Rameker, Allison Sniffin: śpiew
Bohdan Hilash: instr. dęta
David Cossin: perkusja
Allison Sniffin: skrzypce
oraz
The Elysian Quartet
Emma Smith: skrzypce, Jennymay Logan: skrzypce, Vincent Sipprell: altówka
i Ha-Yang Kim: wiolonczela

Chór Akademii Medycznej we Wrocławiu
pod dyrekcją Agnieszki Franków-Żelazny

Muzyka i reżyseria: Meredith Monk

Wideo: Ann Hamilton

Światło: Elaine Buckholtz

Dźwięk: Jody Elff

Kostiumy: Yoshio Yabara

Kostium Meredith Monk oraz kostiumy dodatkowe: Gary Graham

Przygotowanie nut i kierownictwo muzyczne: Allison Sniffin

Producent: Michael Casselli

Inspicjent: Courtney Golden

Wszystkie kompozycje © Meredith Monk 2008 (ASCAP)
oprócz “vow” Mieke van Hoek i Meredith Monk

Wideo © Ann Hamilton 2008

Meredith Monk
& Vocal Ensemble
Songs of Ascension

meredith
MONK

Teatr Polski,
ul. Zapolskiej 3
18 marca, piątek
i 19 marca, sobota
godz. 20

**Wrocławski Teatr Współczesny,
ul. Rzeźnicza 12
19 marca, sobota
godz. 18**

ptaki Powrotne

Koncert młodej królowej piosenki poetyckiej Basi Raduskiewicz z towarzyszeniem pełnego znakomitości polskiego jazzu zespołu pod kierunkiem Jarosława Kordaczuka.

Koncert z cyklu „Baczyński. Ptaki Powrotne”, oparty na poezji Krzysztofa Kamila Baczyńskiego. Podstawa projektu to 17 wierszy poety zaśpiewanych przez Basię Raduskiewicz. Każdy z tych utworów może funkcjonować samodzielnie, ale aranżacja Jarosława Kordaczuka sprawia, że możemy je odczytać jako kolejne rozdziały jednego dzieła muzycznego o oryginalnym brzmieniu. Multimedialną próbę odczytania na nowo twórczości uzupełniają nastrojowe teledyski na DVD, przygotowane przez Adama Smoczyńskiego.

Poszukiwanie swojego miejsca na świecie, potrzeba przynależności, zmagania z własną tożsamością i uczuciami – od miłości do nienawiści, to tematy bliskie młodym odbiorcom. Autorzy projektu świadomie

nie akcentowali kontekstu wojennego, aby podkreślić swobodę, z jaką poeta opisuje otaczający go świat. Baczyński kojarzony głównie z tragicznymi czasami, ma tu szansę zostać odkryty na nowo. Niepowtarzalny charakter niepokornej młodości, artysty nie poddającego się losowi, umożliwia każdemu osobisty odbiór jego poezji.

„Ptaki Powrotne” nie są spiżowym pomnikiem wystawionym ku czci poległego w wieku 23 lat poety-powstańca. To jest zaproszenie – skierowane przede wszystkim do młodych ludzi – by chcieli spotkać się z Krzysztofem, ich rówieśnikiem, a podczas tego spotkania mogli z nim porozmawiać o normalnym życiu w nienormalnym czasie, o umiejętności dokonywania trudnych wyborów i podejmowaniu decyzji, o pięknie, prawdziwej przyjaźni i miłości. Wybór tych, a nie innych wierszy, zróżnicowane kompozycje muzyczne, bogata aranżacja, oryginalna interpretacja piosenek – każdy z tych elementów dodaje kolejną warstwę znaczeń, a wszystkie razem tworzą unikalne w treści i wyjątkowe w swej estetycznej formie przedsięwzięcie artystyczne.

CS Impart,
ul. Mazowiecka 17
20 marca, niedziela
godz. 17

Jorane, czyli Joanne Pelletier – kanadyjska francuskojęzyczna piosenkarka i wiolonczelistka, autorka tekstów i muzyki, odkrywająca i intrygująca artystka.

Niewielu artystów z Quebecu ma tak urozmaiconą karierę jak kompozytorka, performerka i autorka tekstów Jorane. W spektaklu przygotowanym specjalnie na PPA Jorane wystąpi w duecie z pianistą Anthonym Rozankovicem.

Od wydania swojej pierwszej płyty „Vent fou” („Szalony wiatr”) w 1999 roku, Jorane podróżowała z koncertami po całym świecie. Wydała kolejne albumy: „16mm”, „Jorane Live”, „Evapore”, „The You and the Now”, i nagrała ścieżkę dźwiękową do filmu „Je n'aime que toi”. W marcu 2006 opublikowała – tylko w internecie – materiał „Canvas or Canvass?”, potem „Vers à soi” i „Dix” – w 2008.

Najnowsza płyta „Une sorcière comme une autre” Jorane kontynuuje poetyckie akcenty w swojej twórczości. Tym razem posługuje się słowami Leonarda Cohena, Anne Sylvestre i Patricka Watsona, nadając ich piosenkom nowe życie.

JORANE

ZveDana NwaXovic DIAGNOZA

Wrocławski Teatr Współczesny,
ul. Rzeźnicza 12
20 marca, niedziela, godz. 19
21 marca, poniedziałek, godz. 17

Pierwsza zagraniczna laureatka
Grand Prix Konkursu Aktorskiej
Interpretacji Piosenki w swoim
autorskim przedstawieniu.

Teatr Polski,
ul. Zapolskiej 3
20 marca, niedziela
godz. 19.30

КОПЫ В ОГНЕ

COPS ON FIRE

Wielce zabawny w formie i treści hip-hopowy spektakl z Moskwy, innymi słowy: – hip-hopera – hip-hop + opera = hip-hopera = żywi hip-operowcy + oryginalne, tekturowe dekoracje + triki i choreografia profesjonalnych aktorów.

Czwórka policjantów: Jabłoński, Kozulski, Black (uosabiający wszystko, co czarne) i młody, niedoświadczony stażysta o przydomku Pipi mają długie włosy, baki, wąsy i szelki, kaburę pod pachą, przypominają bohaterów z filmu „Starsky i Hutch”.

Cała scenografia wykonana jest z tektury, tworząc komiksową oprawę spektaklu. Wszystkie elementy – pistolety, cygara, samochody, kubki do kawy są narysowane i przeskalowane, a projekcje video i muzyka nawiązująca do twórczości Beasty Boys dopełniają świetnie zrealizowanego widowiska, które ogląda się z zapartym tchem.

Projekt powstał dzięki spotkaniu dwóch niezależnych grup artystycznych – How2make i Le Cirque de Charles La Tannes.

Wrocławski Teatr
Współczesny,
ul. Rzeźnicza 12
20 marca, niedziela
godz. 21.30

Mrs BANG

A Series of Seductions in 90 Minutes

Znakomita śpiewająca aktorka młodego pokolenia z Australii, Sheridan Harbridge, wciela się w pełną pasji i emocji kobietę przechodzącą serię niepomyślnych uwodzeń. Czasem pełna sexappealu, czasem zadumana jak Edith Piaf. Pełne humoru przedstawienie kabaretowe.

Mrs Bang podbiła serca fringe'owej publiczności w Edynburgu, zdobyła wielogwiazdkowe recenzje w tamtejszej praise – teraz „seryjna uwodzicielka” pokaże się na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej. Recital utrzymany jest w szybkim tempie, artystka przemierza muzyczne przestrzenie Radiohead, Sonny Bono i Portishead.

MONTY PYTHON'S SPAMALOT™

Teatr Muzyczny w Gdyni

Teatr Polski,
ul. Zapolskiej 3
21 marca, poniedziałek
godz. 19

Najbardziej zakręcona komedia Broadwayu, wystawiona po raz pierwszy w Polsce.

Eric Idle, komik z grupy Monty Python, stworzył musical na podstawie filmu „Monty Python i Święty Graal”, którego scenariusz napisali wspólnie wszyscy członkowie legendarnej grupy: Graham Chapman, John Cleese, Terry William, Eric Idle, Terry Jones i Michael Palin. Idle wraz z Johnem Du Prez skomponowali doskonałą muzykę, która nawiązuje do największych i najlepszych broadwayowskich przebojów... parodiując je miejscami.

Tak powstał Spamalot: musical, rewia, teatr absurdu. Świetna muzyka, taniec, bajecznie kolorowe kostiumy, król Artur, Rycerze Okrągłego Stołu, Broadway i kpina z wszystkiego. Co więcej jest potrzebne do dobrej teatralnej zabawy? Dla miłośników brytyjskiego humoru i nie tylko.

Spamalot w dosłownym znaczeniu „spam-a-lot” to „mnóstwo spamu” (rozsyłanej masowo niechcianej poczty elektronicznej akronimu słów „Send Phenomenal Amounts of Mail”). Spektakl nawiązuje także do popularnego na przełomie lat 50. i 60. minionego wieku musicalu „Camelot” Alana Jaya Lenera i Fredericka Loewe, autorów klasycznej „My Fair Lady”, a opowiadającego legendę króla Artura i Ginevry. Musical zdobył nagrodę Tony dla najlepszego musicalu w 2005., teatralny odpowiednik filmowych Oscarów i muzycznych Grammy. Tym samym znalazł się w gronie laureatów takich jak „Człowiek z La Manchy”, „Evita”, „La Cage Aux Folles” czy też „Skrzypek na dachu” i „My Fair Lady”.

PAWLAK & PIGOŃSKI

nic dla mnie

Scena na Strychu,
ul. Rzeźnicza 12
21 marca, poniedziałek
godz. 22

Wspólny projekt Sebastiana Pawlaka i Daniela Pigońskiego „Nic dla mnie” to piosenki ze słowami napisanymi przez Sebastiana, z dużą dawką analogowej elektroniki Daniela w stylu końca lat 70.

Daniel Pigoński – muzyk i kompozytor. Współpracował z Pustkami i Marią Peszek. Współzałożyciel Elektrołotu i Polpo Motel. Twórca muzyki teatralnej do spektakli m.in. Mai Kleczewskiej „Michała Bórczucha (m.in. „Portret Doriana Graya” w TR), Piotra Cieplaka i projektów Piotra Lachmanna.

Sebastian Pawlak – od 2008 aktor TR Warszawa, przedtem związany z Teatrem im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu i Starym Teatrem w Krakowie. Nagrodzony m.in. za rolę tytułową w „Woyzecku” Büchnera w reżyserii Mai Kleczewskiej na 46. Kaliskich Spotkaniach Teatralnych – Festiwalu Sztuki Aktorskiej.

KAROLINA Cicha

Mała Scena CS Impart,
ul. Mazowiecka 17
22 marca, wtorek
godz. 17

Zdobywająca coraz większą renomę na polskiej scenie muzycznej laureatka II nagrody 27. PPA zaśpiewa piosenki z tekstami Tadeusza Różewicza.

Moja muzyka to rodzaj rocka eklektycznego, gdzie obok siebie pojawić się może i reggae, i hip-hop, i menuet – mówi Karolina Cicha. – Prawdę mówiąc, gdy pierwszy raz przeczytałam „List do ludożerców”, to od razu usłyszałam go jako hip-hopową aranżację. Różewicz to poezja nie-poezja, język, którym mówimy.

Karolina Cicha, wokalistka, kompozytorka, muzykująca aktorka, aranżerka, grająca na kilku instrumentach naraz. Przez wiele lat koncertowała solowo zdobywając czołowe miejsca w najbardziej prestiżowych festiwalach w kraju i zagranicą (za pieśń „Rebeka” w swojej aranżacji wywalczyła II miejsce na 27. PPA, w styczniu 2007 zdobyła I nagrodę na międzynarodowym Chansonsfestival w Kolonii, w 2008 roku I miejsce na festiwalu piosenek Jacka Kaczmarskiego w Kołobrzegu i miejsce w „Wielkiej Piątce” na Międzynarodowym Festiwalu Bardów OPPA w Warszawie). W latach 2007-2009 była odtwórczynią tytułowych ról Ifigenii i Elektry w teatrze Gardzienice, a w styczniu 2010 roku obroniła pracę doktorską o poezji Adama Zagajewskiego.

Wrocławski Teatr Współczesny,
ul. Rzeźnicza 12
22 marca, wtorek
godz. 19 i 21.30

Konrad Imiela & Mariusz Kiljan DZOB

Znakomicie śpiewający duet z humorystycznym koncertem „do kotleta”.

Występują:

Konrad Imiela, Mariusz Kiljan

zespół Casablanca w składzie:

Adam Skrzypek, Rafał Karasiewicz i Dariusz Kaliszuk

Dawniej „chałtura”, dziś „dżob”. Występ aktora, wokalisty, tancerza, akrobata, tresera dzikich zwierząt na imprezie firmowej, festynie, uświetnienie wręczania jakichś medali. Podskórna rzeka showbiznesu. Utrzymanie dla wielu artystów. Niektórzy traktują to jako odskocznię, chwilowe podreperowanie budżetu, inni grzęzną w tym na dobre, jeszcze inni tym gardzą. Dla Konrada Imiela i Mariusza Kiljana „bicie dżobów” (czyli „udział w chałturze”) było niegdyś podstawowym źródłem utrzymania. Kiedy w gronie przyjaciół opowiadają o niektórych ekstremalnych przygodach z Barbórek, Dni Buraka Cukrowego czy jubileuszy firm, włosy jeżą się na głowie, brzuch boli ze śmiechu, a oczy przecierane są ze zdumienia. Podczas spektaklu usłyszemy takie piosenki jak „Ore, ore”, „Komu dzwonią”, „Czarny Alibaba” czy „Dziś prawdziwych Cyganów już nie ma”, a wszystko to okraszone opowieściami z „dżobów”, „bitych” przez owych panów niejednokrotnie...

• Arek JA KUBIK & Doktor mISIO

Ja

Firlej,
ul. Grabiszyńska 56
22 marca, wtorek
godz. 21

Znakomity i popularny aktor w swoim monodramie z towarzyszeniem zespołu Doktor Misio.

„Ja” to dynamiczny monolog próba uchwycenia szaleństwa artysty, który staje się bożkiem - przedmiotem kultu. Jednak wymarzona koronacja wiąże się z bólem, zgubieniem i autodestrukcją. Bohater próbuje ukryć się za maską błazna. Pełna ironii, dowcipu i agresji opowieść zamienia się w trakcie trwania spektaklu w intymną spowiedź. Widzimy człowieka w momencie przemiany, w momencie, w którym się ona dokonuje. Całą machinę uruchamia śmierć kolegi z zespołu...

Arkadiusz Jakubik o przedstawieniu: JA to ja. JA to inicjały mojego nazwiska i imienia - Jakubik Arkadiusz. JA to monolog gwiazdy rocka, bożyszczą tłumów. Michał Siegoczyński włożył tam trochę mnie, trochę siebie, podłał to „Tequila” Krzysztofa Vargi i wyszedł z tego totalnie chory strumień świadomości faceta, któremu wydaje się, że jest reinkarnacją Che Guevary, Jezusa, Lorda Vadera, Romana Polańskiego i Micka Jaggera. Boska ikona popkultury. Z ust i uszu wylewa mu się chaos, roken-drolowy śmietnik.

JA to jakiś schizofreniczny wywiad, albo spowiedź dla mediów, to religia o nazwie sex, drugs i rock&roll, to narkotyczno-rockowa suita z samplami, cytatami klasyki rocka i muzyką na

Eter,
ul. Kazimierza
Wielkiego 19
22 marca, wtorek
godz. 21

Genialny zespół z udziałem laureata Paszportu Polityki
Macia Morettiego i Państwa Maseckich. Intrygująca
muzyka śmiało przekraczająca gatunkowe ramy i żywio-
towo zaśpiewana i wykonana na scenie.

PARIS TETS

Projekt powstał w roku 2008, a właściwie w drugiej jego połowie. Za namową Mirka Olszówki (na co dzień menadżera zespołu Voo Voo) Candelaria Saenz Valiente, Marcin Masecki i Macio Moretti zebrali się i najwyżej w świecie nagrali płytę, na której oprócz nich samych gościnnie pojawiają się przeróżni wspaniali instrumentalniści m. in.: Kuba Kossak na fagocie, Bartek Magneto na gitarze, djLenar na patefonach czy też odpowiedzialny za oprawę graficzną płyty oraz mrożące krew w żyłach logo zespołu Kuba Jezierski na trąbce.

Materiał w trybie bezciśnieniowym (z obiadekami i herbatą) zarejestrowany został przez Zofię Golebiowską w prawie-że-podmiejskiej posiadłości państwa Maseckich oraz pokątnie w Buenos Aires i Waszyngtonie. Potem dane przetransportowane zostały do otwockiego studia Nagrywex, gdzie zajął się nimi Tomasz Duda miksując co trzeba, by na końcu wkroczyć na salony Studia 333, w którym to za pomocą trylionu urządzeń i magnetofonu szpulowego Bartłomiej Kuźniak dokonał masteringu.

Scena na Strychu,
ul. Rzeźnicza 12
23 marca, środa
godz. 17

TEATR IM. S. ŻEROMSKIEGO M. Samotność pól bawełnianych ŻEROMSKIEGO

Odważny, bezkompromisowy spektakl, nagradzany na wielu festiwalach i wyróżniany przez krytykę, zrealizowany przez Radosława Rychcika w Pokoju Becketta, czyli na Małej Scenie kieleckiego Teatru im. S. Żeromskiego, według sztuki kontrowersyjnego francuskiego dramaturga i pisarza, Bernarda-Marie Koltesa.

Kameralna sztuka o miłości. Jednym z jej bohaterów jest dealer (Wojciech Niemczyk), drugim – klient (Tomasz Nosiński), obaj spotykają się w ciemnym zaułku – gdzieś na obrzeżach miasta – i rozmawiają o tym, co jeden może zaoferować drugiemu, a co ten drugi może kupić.

Spektakl ma eksperymentalny charakter, aktorom towarzyszą wideoprojekcje Marty Stoces i grana na żywo muzyka klubowa zespołu Natural Born Chillers.

CS Impart,
ul. Mazowiecka 17
23 marca, środa
godz. 19

Laureatka broadwayowskiej nagrody Tony za rolę Eponiny w „Nędznikach”.

Gwiazda amerykańskiego musicalu z recitalem prezentującym szerokie spektrum jej możliwości aktorskich i wokalnych. Na jej występ składają się piosenki z kanonu gatunku, takich autorów jak Jacques Brel, Kurt Weill, Nick Cave, Tom Waits.

Frances Ruffelle zasiądzie również w tym roku w Jury Konkursu Aktorskiej Interpretacji Piosenki.

FRANCES RUFFELLE

Premiera nowej płyty wrocławskiego rapera.

Pionierski album wyprodukowany wyłącznie za pomocą modulacji głosu jednej osoby. Na płycie nie usłyszymy żadnego instrumentu. Mamy do czynienia z nietypową formą i wyrafinowanym technologiczno-konceptyjnym wydawnictwem. Wygenerowane poprzez swój aparat mowy rytmy, harmonie i szumy, L.U.C przetworzył przez przeróżne urządzenia analogowo-cyfrowe, które następnie zapętlone stworzyły pełne harmonii utwory. Na tak przygotowane podkłady artysta zaserwował swoje teksty. Artysta, który sam siebie nazywa „amatem beatboxu” stworzył tym samym niemal wokalnie-komputerową symfonię, a rytmy, elektronicznie przez niego przetworzone, brzmią niejednokrotnie klubowo. Niezwykłym elementem albumu jest jego skala, niezależna od standardowych strojów – charakterystyczna wyłącznie dla autora. Trasa koncertowa tego materiału rozpoczyna się na 32. Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu.

Eter,
ul. Kazimierza Wielkiego 19
23 marca, środa
godz. 21

Pykycykytypff

MAGDA UMER ^{noce} i sny

CS Impart, ul.
Mazowiecka 17
24 marca, czwartek
i 25 marca, piątek
godz. 18

Ikona piosenki poetyckiej w koncercie z nowej płyty „Noce i sny”.

Tak na temat tego projektu mówi Magda Umer: „Kiedy zaproponowano mi nagranie płyty – przede wszystkim byłam zdumiona. Ale kiedy powiedziano, że mogę zaśpiewać co tylko chcę, pomyślałam, że mam szansę spełnić moje marzenie i wykonać piosenki szczególnie bliskie mojemu sercu i ważne na tym „listopadowym” etapie życia. Będą to utwory smutne ale piękne. O jesieni życia. O miłości i samotności. O potrzebie ocalenia wspomnień. O przemijaniu, przeciwko któremu daremnie jesteśmy. O poszukiwaniu Boga. Kiedyś Andrzej Pondzielski tak pięknie powiedział, że życie to jest czas na przyzwyczajanie się do myśli, że się nie będzie żyło. Trochę o tym będzie ta płyta. Ale będzie także wielkim podziękowaniem za Nie. O wielkiej miłości do życia. Zachwytem nad cudownymi chwilami. Chciałabym, żeby pomagała ludziom, którym jest za smutno.

Gdybym musiała powiedzieć o tej płycie jedno zdanie, to powiedziałabym, że jest to listopadowa opowieść o listopadowym życiu listopadowej kobiety. A gdyby ktoś zapytał do czego jest mi ona potrzebna? - odpowiedziałabym – do szczęścia i do nieszczęścia. A największym moim marzeniem jest, aby do szczęścia i do nieszczęścia była potrzebna również moim słuchaczom.”

Co o stronie muzycznej mówi Wojciech Borkowski – producent muzyczny i aranżer:

„Na początku było słowo. Magda słowo przekazuje w sposób absolutnie wyjątkowy. Magda nie lubi stopy (to ten największy bęben) oraz werbla granego pałką. Od tych dwóch elementów zacząłem, myśląc o obrazie dźwiękowym płyty. Trzeba bardzo uważać aranżując piosenki Magdy. Kiedyś zapytała: Wojtuś, co tu tak wali jak ja śpiewam ważne słowo? To był dzwoneczek. Przesunąłem go o jedną ćwierćnutę. Dobrze, że go zlikwidowałeś – powiedziała. Dalej to już sprawa prosta, czyli wymyślenie charakterystycznego brzmienia i to ten trzeci element. Akompaniament stanowi zespół w składzie: fortepian, instrumenty perkusyjne, kontrabas, harfa, akordeon i kwartet smyczkowy. Pięć piosenek jest z samym fortepianem. Nie korzystamy z elektronicznych zdobyczy naszych czasów, bo przecież najważniejsze jest słowo”.

Tanya Tagaq

Synagoga pod
Białym Bocianem,
ul. Włodkowska 7
24 marca, czwartek
godz. 20

Innuitka z Dalekiej Północy. Znana ze swojej współpracy z Björk i śpiewająca gardłowym głosem artystka.

Tanya Tagaq Gillis należy do grona tych wyjątkowych artystów, którzy wprawiają jednocześnie w zachwyt i osłupienie przy pierwszym spotkaniu z ich twórczością. Próba określenia jej wyłącznie jako Innuitki, śpiewającej techniką gardłową („throat singing”) zupełnie nie oddaje sprawiedliwości twórczemu potencjałowi Kanadyjki. „Orkiestrowe”, „inspirowane hiphopem”, „pierwotne” – to tylko część określeń, którymi dziennikarze i krytycy próbowali opisać kompozycje Tagaq.

Ścinającymi z nóg umiejętnościami wokalnymi Tanyi Tagaq zachwyciła się między innymi Björk, która zaprosiła artystkę do współpracy podczas sesji nagraniowych do jednego ze swoich najbardziej cenionych dzieł – płyty „Medulla”. Tanya nie tylko zagościła wokalnie w kilku kompozycjach, lecz napisała wspólnie z Islandką kompozycję „Ancestors”, w której zaprezentowała swoje nowatorskie podejście do techniki śpiewu gardłowego.

Według zgodnych opinii wielu obserwatorów, eksperymentująca z formą i dźwiękiem Innuitka najlepiej prezentuje się podczas występów na żywo, podczas których improwizując prowadzi słuchaczy za każdym razem w nieco inne rejony.

Gdy Tagaq brała udział w projekcie amerykańskiego kwartetu smyczkowego The Kronos Quartet „Nunavut”, jego założyciel, David Harrington opisał ją tymi słowami: „Nie znam wokalistki podobnej do Tanyi Tagaq. Śpiewem gardłowym wykonuje partie, które normalnie musiałyby zaśpiewać dwie lub więcej osób. A ona robi to wszystko sama i do tego na żywo. Jest naprawdę niesamowita”.

Na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej artystce towarzyszy wrocławski beatboxer Zgas.

Pochodząca z Sao Paulo artystka prezentuje unikatowe połączenie klimatycznej bossa novy z odrobiną jazzowego groove i lounge'owymi rytмами, integrując południowo-amerykańskie tradycje z kruchą elektroniką.

Cibelle – klasycznie elegancka i witalna – świeci unikalnym blaskiem, to nie tylko najpiękniejsza z brazylijskich gwiazd, ale też bez wątpienia też jedna z najbardziej utalentowanych. „Papiery” na sceniczne występy zdobyła w konserwatorium w Sao Paulo, prawdziwą szkołą były dla niej jednak występy w tamtejszych barach. Jej debiutancki album – nagrywany z pomocą legendarnego producenta Suby i ze wsparciem muzyków Morcheeby – nie do końca odkrywał pełnię potencjału młodej artystki.

Jej najnowszy krążek „Las Venus Resort Palace Hotel” to bajeczne artystyczne rozwinięcie wcześniej sprawdzonej formuły. Słychać tu echa fascynacji nowym folkliem spod znaku Coco Rosie czy Joanny Newsum, nie brakuje też jednak inspiracji brazylijskich (dyskretnych odwołań do tradycji bossy spod znaku Nary Leao), pomysłów rodem ze współczesnej folkotroniki i przede wszystkim wysmakowanych popowych melodii. Cibelle rozszerzyła paletę inspiracji – słychać tu fascynację spuścizną Kurta Weila i Toma Waitsa i upodobanie do barowego jazzu.

Eter, ul. Kazimierza
Wielkiego 19
24 marca, czwartek
godz. 22

Wrocławski Teatr
Współczesny,
ul. Rzeźnicza 12
25 marca, piątek
godz. 18

Mistrzowie australijskiej komedii. Czwórka genialnych aktorów przedstawia opowieść na podstawie gry RPG „Dungeons & Dragons”. Niebywale zabawne przedstawienie pełne dowcipu i znakomitych piosenek.

Tripod pojawia się regularnie na rozmaitych festiwalach muzycznych, rozśmieszając publiczność (o co łatwo) i krytyków (o co niekiedy bardzo trudno) do tego. Realizuje też w Australii wiele projektów telewizyjnych i radiowych.

Tripod vs the DRAGON

Chór Kobiet

Wrocławski Teatr
Współczesny,
ul. Rzeźnicza 12
26 marca, sobota
godz. 18

Projekt Marty Górnickiej w Instytucie Teatralnym im. Zbigniewa Raszewskiego

Nowoczesny chór tragiczny tworzony przez kobiety różnych zawodów i w różnym wieku podważa klisze językowe i odślania język w jego ideologicznym wymiarze, przemawia słowami tekstów wykluczonych. Partytura opiera się na tekstach kultury, m. in. fragmentach Antygony, dziełach Barthesa, Foucaulta, Simone de Beauvoir, frazach codziennego języka, sloganach reklamowych, przepisach kulinarnych, cytatach z filmów i baśni. Zabrzmia zapomniane nuty i dźwięki telewizora. Chór kobiet będzie wykrzykiwał, wyśpiewywał i wyszeptywał. Słowa potraktuje jak muzykę. Język przemieni w głos.

„Dramat nowożytny zerwał z chórem, przez co pozbawił się pewnego wymiaru tragiczności. Musimy przywrócić chór scenie, znaleźć nowe formy jego teatralnej obecności; musimy przywrócić kobiety chórowi. Chór kobiet będzie krzyczał, szeptał i śpiewał. Słowa potraktuje jak muzykę. Język przemieni w głos – uruchomi jego subwersywną siłę.”

KONCERT GALOWY

PREMIERA

Teatr Polski,
ul. Zapolskiej 3
26 marca, sobota
i 27 marca, niedziela
godz. 17 i 20

ANIOLY W KOLORZE

Scenariusz i reżyseria: Paweł Passini
Opracowanie muzyczne: Piotr Dziubek
Scenografia: Mirek Kaczmarek
Kostiumy: Mateusz Stępiak
Choreografia: Maciej Prusak

Występują: Stanisława Celińska, Kinga Preis,
Renate Jett, Natalia Grosiak, Justyna Antoniak,
Natalia Przybysz, Gaba Kulka, Justyna Szafran,
Justyna Steczkowska, Maja Kleszcz

Tancerze: Mariusz Walkosz, Tomasz Leszczyński,
Cezary Studniak, Maciej Maciejewski, Maciej
Cierznia, Radosław Kasiukiewicz,
Tomasz Maślakowski, Mikołaj Woubishet,
Dariusz Jeż, Adrian Kąca

Muzycy: Beata Wołczyk, Dariusz Wołczyk,
Małgorzata Kogut, Bożena Papąta,
Michał Siciński, Adam Lepka, Dariusz Kaliszuk,
Adam Skrzypek

W Koncercie Galowym usłyszymy piosenki:

„Grande Valse Brillante” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Julian Tuwim) w wyk. **Stanisławy Celińskiej**

„Garbus” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Bolesław Leśmian) w wyk. **Kingi Preis**

„Nähe des Geliebten” (muz. Andrzej Żarycki, sł. Johann Wolfgang Goethe) i „Canción de las Voces Serenas” (muz. Andrzej Żarycki, sł. Jaime Torres Bodet) w wyk. **Renate Jett**

„Tomaszów” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Julian Tuwim) w wyk. **Natalii Grosiak**

„Pocałunki” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Maria Pawlikowska-Jasnorzewska) i „Jaki śmieszny...” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Wincenty Faber) w wyk. **Justyny Antoniak**

„Karuzela z Madonnami” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Miron Białoszewski) i „Groszki i róże” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Andrzej Szmidt) w wyk. **Natalii Przybysz**

„Sur le pont d'Avignon” (muz. Andrzej Żarycki, sł. Krzysztof Kamil Baczyński) i „Wiersze wojenne” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Krzysztof Kamil Baczyński) w wyk. **Gaby Kulki**

„Czarne anioły” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Wiesław Dymny) w wyk. **Justyny Szafran**

„Rebeka” (muz. Zygmunt Białostocki, sł. Andrzej Włast) w wyk. **Mai Kleszcz**

„Taki pejzaż” (muz. Zygmunt Konieczny, sł. Andrzej Szmidt) i „Grande Valse Brillante” w wyk. **Justyny Steczkowskiej**

Dwanaście piosenek wykonanych zostanie przez wybitne wokalistki, które na scenie tworzą własny muzyczny teatr, i których twórczość kształtuje zmieniający w ostatnich dekadach wizerunek kobiety. Obok takich postaci jak Natalia Przybysz czy Gaba Kulka, wystąpią także wokalistki, które pojawiły się niemal przed chwilą, a ich premierowe wykonania mogą osiągnąć rangę rozbitności nowych gwiazd. Przykładem może być Natalia Grosiak, obdarzona absolutnie zjawiskowym głosem wokalistka Mikromusic. Pojawią się także postaci, które kształtowały polską scenę teatralną ostatnich lat - Stanisława Celińska, Kinga Preis, a także elektryzująca niemiecka wokalistka Renate Jett, znana polskiej widowni z brawurowej kreacji w (A)pollonii Krzysztofa Warlikowskiego. Można z całą odpowiedzialnością powiedzieć, że tak odważnych i tak niezwykle różnorodnych interpretacji tych utworów nigdy jeszcze na polskich scenach nie było.

Całości dopełnia choreografia, swoisty plan teatralny zawieszony nad głowami śpiewających „anielskiego piętra” – uskrzydłych mężczyzn przyglądających się z wysokości coraz bardziej oddalającemu się światu. Anioły reprezentują najróżniejsze męskie typy od amantów i obiekty westchnień, po łobuzów, lumpów i nygusów.

Centrum Kongresowe
przy Hali Stulecia,
ul. Wystawowa 1
18 marca, piątek
godz. 17

W tym roku II Etap Konkursu odbywa się w pierwszym dniu Przeglądu. Przed wrocławską publicznością wystąpią:

Barbara Broda-Malon
Michał Chołta
Marcin Gawet
Marta Honzatko
Adriana Kalska
Aleksandra Krzyżańska
Paweł Kudaj
Marta Ledwoń
Jan Mędrala
Szymon Mysłakowski
Joanna Oleś
Józef Pawłowski
Alicja Pyziak
Julia Rybakowska
Ewa Srokowska
Krzysztof Szczepaniak
Piotr Szekowski
Wojan Trocki
Martyna Witowska
Małgorzata Wojciechowska

konkurs Aktorskie Interpretacji Piosenek

Oceniać ich będą członkowie rady Artystycznej PPA: **Kinga Preis, Jacek Borusiński, Mariusz Kiljan, Krzysztof Mieszkowski, Leszek Możdżer, Jerzy Satanowski, Bogustaw Sobczuk i Cezary Studniak.**

Zakwalifikowani do Finału wykonawcy zostaną we Wrocławiu przez cały tydzień, uczestnicząc w warsztatach mistrzowskich, prowadzonych przez doświadczonych kolegów po fachu, m.in. Elżbietę Zapendowską, Olę Sz wajgier i Jacka Bończyka. Otrzymają też wejściówki na koncerty i spektakle Przeglądu.

W tegorocznym regulaminie pojawił się nowy zapis o Kanonie Piosenki Aktorskiej. Kanon taki istniał chyba zawsze, ale – podobnie jak molierowski pan Jourdain, który nie miał pojęcia, że mówi prozą – żaden z uczestników ani laureatów Konkursu Aktorskiej Interpretacji Piosenki nie zdawał sobie sprawy, że śpiewa piosenki, należące do Kanonu przez duże „K”. Odtąd spośród trzech piosenek przygotowanych na eliminacje co najmniej jedną należy wybrać ze spuścizny następujących twórców: Jacques Brel, Bertolt Brecht, Nick Cave, Wojciech Młynarski, Agnieszka Osiecka, Jeremi Przybora, Tom Waits, Kurt Weill, Włodzimierz Wysocki lub z repertuaru Edith Piaf.

Powodem wprowadzenia Kanonu – innymi słowy, podsumienia uczestnikom dobrych propozycji repertuarowych – jest dbałość o poziom aktorskich interpretacji piosenek i szacunek dla tradycji PPA. Kanon PPA umieszcza także ideę Konkursu we właściwych i charakterystycznych rejonach stylistycznych. Po ubiegłorocznym otwarciu Konkursu na zagranicę może to być istotną wskazówką również dla obcokrajowców.

KONCERT FINALOWY

Nerwowo, trochę tangowo

PREMIERA

Centrum Kongresowe
przy Hali Stulecia,
ul. Wystawowa 1
25 marca, piątek
godz. 20

Reżyseria: Jacek Bończyk

Kierownictwo muzyczne: Hadrian Filip Tabęcki

Scenografia: Grzegorz Policiński

Prowadzenie koncertu: Artur Andrus

Asystentka reżysera: Agnieszka Kozak

W części pierwszej wystąpią Finaliści Konkursu Aktorskiej Interpretacji Piosenki.

W czasie koncertu finalistom będzie akompaniować zespół Kameleon, który poprowadzi Hadrian Filip Tabęcki. On też będzie autorem aranżacji specjalnie przygotowanych na potrzeby tego wieczoru. Korzystając z brawurowych predyspozycji muzyków Kameleona reżyser koncertu – Jacek Bończyk – postanowił, że motywem przewodnim oraz łącznikiem między występami finalistów będzie tango. Tango jako nerw, odczucie czasem agresywne, a innym razem liryczne – czy też po prostu charakterystyczny rytm.

Koncert poprowadzi Artur Andrus, który z całą pewnością będzie się starał umiejętnie i żartobliwie tonizować atmosferę rywalizacji między finalistami.

Finalistów oceniać będzie Jury w składzie: Frances Ruffelle, Olga Sz wajgier, Elżbieta Zapendowska, Wojciech Kościelniak i Tymon Tymański

W części drugiej wystąpią:

Katarzyna Groniec

Katarzyna Jamróz

Magda Kumorek

Jacek Bończyk

Mariusz Drężek

Bartosz Porczyk

Zbigniew Zamachowski

W drugiej części wieczoru, kiedy Jury będzie decydować o przyznaniu nagród, publiczność usłyszy utwory z Kanonu Piosenki Aktorskiej w mistrzowskich wykonaniach gwiazd, które święciły triumfy w poprzednich edycjach PPA.

OPPA

Przeгляд Piosenki Aktorskiej

*Fundator nagrody dziennikarzy
nieprzerwanie od 15 lat*

Europejski
Fundusz
Leasingowy

20
LAT

Koncerty w Klub

Spięty, czyli Hubert Dobaczewski – wokalista i gitarzysta jednego z najlepszych i uznanych zespołów alternatywnych Lao Che.

**Klub Festiwalowy
– Włodkowica 21
19 marca, sobota
godz. 23**

Antyszanty to niezwykła opowieść, utrzymana w szantowo-knajpianym klimacie, gdzie eklektyczna muzyka łączy miejski folk z „kraftwerkową” elektroniką, a wieloznaczne, nasączone morzem, erotyką i alkoholem teksty, żartobliwe i tragiczne zarazem, prawią o życiu i śmierci. Na koncertach Spięty występuje sam, obsługując wszystkie instrumenty, w tym: gitarę, banjo, instrumenty perkusyjne, efekty oraz automat perkusyjny. Ponadto oczywiście jest wokalistą.

„Być może Hubert stworzył nawet nowy podgatunek. Ciężko znaleźć coś podobnego. Grzebiąc nieco w historii, natrafiam na szanty klasyczne: proste, melodyjne i łatwo wpadające w ucho. Takie właśnie z założenia miały być. Może miałyby szanse dostać się na Eurowizję, ale nie na płytę Spiętego. Szanty Spiętego, to szanty progresywne, szanty podnoszące ten morski gatunek na wyższy poziom artystyczny. To jedna z najciekawszych płyt, jakie ukazały się w roku ubiegłym.” Tomasz Brusik, Wiadomości 24.

Spięty

antyszanty

Klub Festiwalowy
– Włodkowica 21
20 marca, niedziela
godz. 23

Bielas

Jacek Bieleński – Bielas, poeta, prozaik, scenarzysta filmowy, aktor. Prawnik na-poleońskiego generała, wnuk przedwojennego wiceprezydenta Łodzi, syn modelki, dziennikarki. „Łódzki Skrzynecki”, „Grzesiuk Piotrkowskiej”, „Księżę Nocy”.

Zaskakuje ciągle nowymi pomysłami i oryginalnym imagem. Łódzianin, wpisany na stałe do historii podziemno-podwodnego miasta. Przede wszystkim tekściarz. Pisze nie tylko do własnej muzyki, ale także dla Ziuta Gralaka, Włodka Kiniorskiego, Maryli Rodowicz, Justyny Steczkowskiej, Fiolki, Wojciecha Waglewskiego... Z wykształcenia i zamiłowania do obrazków scenarzysta filmowy. Od 11 lat prowadzący scenę klubu Łódź Kaliska. Bawi się modą, lansuje trendy jak choćby Czapkę Widkę, inicjatywę, która oprócz Jurka Owsiaaka czy Kory Jackowskiej podchwyciła Ultra Violet - muza Andy'ego Warhola.

W swoim projekcie Plastic Bag spotyka się z największymi indywidualistami w krainie dźwięków. Sam oprócz śpiewania, gra na gitarze. W Plasticu obok niego na scenie stają Włodek Kiniorski, Ziot Gralak, Przemek Greger, Andrzej Rajski, Zbigniew Brysiak, Loco Richter i wielu innych. W 2000 powołał do życia duet Pavulon, z którym koncertuje razem z Włodkiem Kiniorskim.

Buddysta.

Podróżnik.

Zwykły, szary, prosty bóg.

NURT OFF

Nurt OFF pojawił się na Przeglądzie sześć lat temu. Od tamtego czasu co roku młodzi reżyserzy teatralni i performerzy zgłaszają się do konkursu ze scenariuszami, napisanymi specjalnie na tę okazję. Spośród wszystkich nadesłanych scenariuszy wybrane zostają najlepsze, a ich autorzy otrzymują wsparcie producenckie i pieniądze na realizację. Po prezentacji konkursowych spektakli na PPA, Jury wybiera laureata Grand Prix OFF.

Jednym z najlepszych przykładów OFFowych produkcji Przeglądu jest „Stolik” grupy Karbido, spektakl, który podbił niemal cały świat: totalna instrumentalna awangarda i dowód na to, że granice muzyki wytycza wyłącznie wyobraźnia.

Siedem tegorocznych spektakli oceniać będzie Jury w składzie:

Agnieszka Wolny-Hamkało

Marcin Czerwiński

Maciej Masztalski

Michał Witkowski

Tomasz Wysocki

Michał Litwiniec & Fundacja Kalambur Ladislav Anton „Gliniane Pieśni”

Scena na Świebodzkim, pl. Orłąt Lwowskich 20C

18 marca, piątek

godz. 20 i 22.30

Istnieją ciągi zdarzeń tak niecodzienne, że ich niezwykłość znieść może wyłącznie rzeczywistość: w filmie lub powieści ocierałyby się o kicz albo naciągactwo. Ilość zbiegów okoliczności towarzysząca narodzinom projektu GLINIANE PIEŚNI stanowczo przekracza dopuszczalne w filmie, teatrze lub literaturze ramy.

Osądźcie sami: mający skłonność do unoszenia się nad ziemią wrocławski muzyk* odnajduje w sobie nieodpartą potrzebę wzmocnienia swoich związków z ziemią, postanawia więc zająć się lepieniem w glinie. Zafascynowany glinianym światem wpada na pomysł, by połączyć nowo odkrytą pasję garncarską z odwieczną pasją muzyczną, skrzykuje więc siedmiu świetnych muzyków i wybitnego garncarza** i zaprasza ich do wspólnego lepienia instrumentów i stworzenia projektu, który łączyłby tradycyjne pieśni z graną na glinianych instrumentach muzyką. Po glinę udaje się więc do stynącego z świetnej jakości gliny Jaromerza (Czechy) i zostawiwszy 250 kg czeskiego surowca w aucie siada w miejscowym barze na knedliki. Tam wdaje się w angażującą i prowadzoną w trzech językach*** rozmowę z właścicielem****, człowiekiem o wielkiej ciekawości świata, ze szczególnym uwzględnieniem powinowactwa muzyki i ceramiki. Rozmowę kontynuują przy wódce w domu rodzinnym Czecha.

Muzyk pomaga restauratorowi rozszyfrować pewną muzyczną zagadkę, dzięki czemu poznaje historię ojca właściciela jaromerskiej jidelni, Ladislava Antona (1939-2007) - inżyniera z wykształcenia, palacza zwłok z zawodu, zaś z odkrytego w wieku 49 lat powołania konstruktora instrumentów glinianych i pozbawionego jakiegokolwiek wykształcenia muzycznego kompozytora (tylże samorodnego, co genialnego, dodajmy). Anton stworzył w przeciągu ostatnich 20 lat swojego życia prawie 70 kompozycji, które nigdy dotąd nie ujrzały światła dziennego. Jego jedyny syn i spadkobierca proponuje Polakowi prawykonanie przedostatniej kompozycji ojca zatytułowanej GLINIANE PIEŚNI. Bezwzględnym warunkiem jej wykonania (zapisanym przez kompozytora) jest własnoręczne stworzenie wszystkich instrumentów; warunkiem dodatkowym (nie zapisanym) jest rozczytanie niezwyklej partytury, kształtem graficznym przypominającej połączenie malarstwa Basquiata, Opałki i Twombly'ego.

Wrocławskie wykonanie GLINIANYCH PIEŚNI Ladislava Antona jest światową prapremierą zarówno utworu, jak i pierwszą na świecie prezentacją muzyki czeskiego kompozytora, która płynie z głębi serca, by serca poruszać.

* **Michał Litwiniec** – muzyk, poszukiwacz dźwięków

** **Olga Chojak** – etnolog, wokalistka / **Joanna Błaszczuk** – etnolog, wokalistka / **Joanna Gancarczyk** – skrzypaczka, wokalistka / **Aleksandra Gronowska** – aktorka, wokalistka / **Jacek Tuńczyk** Fedorowicz – muzyk, Kormoran / **Jędrzej Kuziela** – muzyk zespołu Małe Instrumenty / **Wiktor Golc** – twórca bębnów wszelakich / **Leri Papidze** – mistrz koła garncarskiego

*** PL, CZ, GB

**** **Ladislav Anton** (syn) - właściciel baru w Jaromerzu

Jarosław Murawski „W. P. Nieobecności”

Scena na Strychu, ul. Rzeźnicza 12

19 marca, sobota

godz. 20 i 22

Widziałem się z nią, widziałem się z nim, rozmawiałem o niej, o nim, o nich. Siedziałem z nimi, tańczyłem z tą, kochałem się z tamtą. Lub z tamtym. Wszędzie jakaś obecność. Kisimy się w sosie obecności. Wydaje się nam, że nie istniejemy bez obecności - bez obecności innych, bez obecności dźwięków, uczuć, sytuacji. Ale czyż nie tak samo ważne, albo nawet ważniejsze dla naszego tu i teraz są NIEOBECNOŚCI? Może szklanka wcale nie jest do połowy pełna, tylko do połowy pusta?

Twórcy spektaklu „W.P. Nieobecności” biorą się za bary z własnymi i cudzymi brakami. Począwszy od pierwszej Wielkiej Nieobecności, czyli niczym nieusprawiedliwionego wygnania z raju, śledzą dzieje burzliwego związku Adama i Ewy, mężczyzny i kobiety, Onego i Onej. Czym wypełnić pustkę po pewności i przewidywalności? Gdzie szukać nowych symboli, gdy jabłko zjedzone? Jak zdusić wspomnienie własnego zębra?

Jak opowiedzieć o czymś, o czym nie da się opowiedzieć?

Występują: Kornelia Trawkowska, Szymon Nowak

Reżyseria: Kamila Michalak

Muzyka: Bartek Woźniak

Libretto: Jarosław Murawski

Grzegorz Marciniak & Stichting Delta „Sroda”

Browar Mieszczański, ul. Hubska 44

21 marca, poniedziałek

godz. 18, 19 i 20

Grzegorz Marciniak (PL), pomysł i kompozycja

Veniamin Kazachenko (RUS / NL), współpraca wizualna

Clotilde Lacroix (FR), performer

Graham Flett (CAN), performer

David Pocknee (GB), performer

Jeremiah Runnels (US / SWE), performer

Sander Breure (NL), operator kamery

Wyobraźmy sobie, że jesteśmy starzy i zamiast po prostu umrzeć i być pogrzebanym, wybieramy podróż w kosmos w jedną stronę. W czasie tej podróży moglibyśmy nadal kontaktować się z naszymi bliskimi na Ziemi, stałe się jednak od nich oddalając. Do momentu kiedy nasz czas się skończył. Rok? 10? 20? Ostatnie chwile życia spędzilibyśmy obcując sam na sam z Wszechświatem.

Ś-R-O-D-A to performance na czterech aktorów i rakiętę, którego czas trwania waha się w granicach 25-30 minut. Publiczność, w liczbie nie większej niż 30 osób, staje się gronem gości zaproszonych na uroczystość pożegnania człowieka udającego się w swoją ostatnią podróż (w kosmos).

Twórcy składają gorące podziękowania dla Delta Center for Contemporary Art (Stichting Delta) za pomoc w realizacji projektu.

Marcin Marzec „Do Nieznanego”

monodram muzyczny na podstawie utworów
Rafała Wojaczka

Scena na Strychu, ul. Rzeźnicza 12

22 marca, wtorek

godz. 20 i 22

Ten spektakl nie jest historią życia Wojaczka, jest tym, co się objawia w wybranym wycinku jego poezji. Próbą odnalezienia i określenia tożsamości poprzez swoją twórczość. Walka z tworzywem, jakim jest „słowo”, wewnątrz sprężonym z muzyką, która wydobywa jego pulsującą, żywą rytmikę i nadaje specyficzną, zróżnicowaną atmosferę.

Muzyka autorstwa **Piotra Świętoniowskiego i Michała Polaka** grana na żywo przez wspaniały zespół stworzony z wrocławskich, uznanych już muzyków, zagarnia od razu widza i wprowadza w swój świat. Utwory są wykonywane przez młodego aktora **Marcina Marca**, posiadającego zróżnicowaną barwę głosu. Marcin – absolwent wrocławskiej PWST, obecnie aktor Teatru Arlekin w Łodzi ma szansę wykorzystać również swoje umiejętności animacyjne ożywiając lalkę – alter ego bohatera.

Ten spektakl z każdą sceną zaskakuje coraz bardziej. Wprowadza widza w grę, której wyniku nie można przewidzieć. Nie jest rewią piosenek, ale bardzo przemyślane skomponowaną opowieścią.

Jest momentami groźnie i prześmiewczo, jak w wypowiedziach Wojaczka i jego podejściu do świata. Dużo ironii i sarkazmu, igrania z widzem i słuchaczem, ale wszystko na najwyższym poziomie językowym i muzycznym, nad którym czuwa zdolna reżyserka młodego pokolenia **Małgorzata Kazińska**.

Jest to jedyna szansa, by podejrzeć poetę podczas twórczej pracy i zobaczyć, co wyniknie z wzajemnego oddziaływania na siebie widza i postaci scenicznej oraz muzyki, wierszy i teatru formy.

Paweł Palcat „Zrozumieć H.”

Centrum Inicjatyw Artystycznych,
ul. Sienkiewicza 8A

23 marca, środa

godz. 20.30

Występują:

Ewa G.

Zuza M.

Magda S.

Bartek B.

Rafał C.

Robert G.

Scenografia:

Małgorzata B.

Muzyka/Video:

Krzysztof P.

Scenariusz/Reżyseria:

Paweł P.

Kiedy w 1980 roku powstawała „Solidarność”, my dopiero przychodziliśmy na świat. Tak zwana „najnowsza historia Polski” tworzyła się obok nas. Nie mogliśmy być tego świadomi. A jednak obecny dyskurs publiczny jest tak bardzo nią nacechowany, że skłonił nas do rewizji tamtych czasów. Patrzymy na nie przez pryzmat naszego pokolenia- chłodno i bez emocji. Bo emocje są w historii nieobecne. One są w ludziach.

Biografia Henryki Krzywonos-Strycharskiej skłoniła nas do zadania pytań: jaką zbiorowością byliśmy wtedy? jaką jesteśmy dziś? jakie cechy i działania determinują, nie bójmy się tego słowa, idoli naszego pokolenia i dlaczego?

Spróbujemy na te pytania odpowiedzieć...

„Jesteś Bogiem. Paktofonika – bohaterowie czasów transformacji”

na podstawie scenariusza Maćka Pisuka

Kino Lwów, al. gen. Hallera 15

23 marca, środa

godz. 22

Projekt i reżyseria: Krzysztof Skonieczny/ Paweł Dobrowolski

Skład: Dominik Bąk, Jacek Beler, Krzysztof Skonieczny, Mateusz Kościukiewicz, Elżbieta Piwek, Magdalena Popławska, Mirosław Zbrojewicz, Lesław Żurek, DJ Spox + ekipa b-boxingu

Dramatyczna opowieść o najważniejszym zespole hip-hopowym w Polsce. Rozgrywająca się na Śląsku oraz w rzeczywistości medialnej historia Magika, Rahima i Fokusa, czyli trzech być może najbardziej charakterystycznych reprezentantów swojego pokolenia i czasów transformacji.

Performance muzyczny „Jesteś Bogiem: Paktofonika - bohaterowie czasów transformacji” to zdarzenie interdyscyplinarne: kompilacja tekstu, aktorskiej improwizacji, tańca, muzyki i obrazu, której elementy przenikają się polifonicznie i synchronicznie dopełniają, wywołując u widza synestetyczne wrażenia.

Iga Gańczarczyk „Nie ja”

Scena na Strychu, ul. Rzeźnicza 12

24 marca, czwartek

godz. 18 i 20

Reżyseria: Iga Gańczarczyk

Muzyka: Aleksandra Gryka

Choreografia i wykonanie: Dominika Knapik

Projekcje: Marta Pajek

Projekt jest inspirowany sztuką Samuela Becketta Nie ja, w której centralne miejsce zajmuje relacja kobiecego ciała i głosu. W tekście Becketta ciało kobiety zostało zredukowane do Ust, które wyrzucają z siebie nie mający początku ani końca potok słów: „całe ciało martwe tylko usta oszalały”. Opisane w Nie ja doświadczenie kobiecej niemoty stanowi dla nas punkt wyjścia do pytania o kobiecą tożsamość, którą można by nazwać za Rosi Braidotti „nomadycznym podmiotem”. To właśnie sytuacja obcości i wykorzenia stanowi dla kobiety zasadniczą pozycję w świecie. U Becketta kobiece ciało odrętwiałe, sparaliżowane i rozczłonkowane zostało zderzone z obcym, dochodzącym z zewnątrz głosem, identyfikowanym jako szum w czaszce i brzęczenie w uszach, nie rozpoznany jako własny. Doświadczenie Ust przypomina naukę mówienia, próbę rozpoznania własnego głosu, uchwycenia sensu, która bardzo szybko przeradza się w torturę.

Sytuacja mówienia jest na wskroś fizjologiczna, przypomina wymioty: „nagle ten mus... by mówić... wtedy pędem do najbliższego ustępu... i tam wyrzucać z siebie... nieprzerwany potok... bez ładu i składu... samogłoski w większości zniekształcone... nie do zrozumienia”. Na styku cielesności i języka kobiecość poddawana jest nieustannym negocjacjom. Na scenie Dominika Knapik, aktorka i tancerka, zmierzy się nie tylko z własnym, ciałem i głosem, ale też z wykonywaną na żywo partyturą Aleksandry Gryki, młodej kompozytorki, łączącej muzykę akustyczną i elektroniczną z innymi mediami.

Kino PPA

Popatrz, Postuchaj, Ambitnie - PPA. W tym roku wszyscy miłośnicy dobrej muzyki i kina mają szansę wziąć udział w oryginalnych pokazach filmowych organizowanych w ramach Przeglądu.

By przełamać sztywną konwencję sali kinowej, proponujemy serię projekcji, utrzymanych w kameralnej atmosferze. Dobrze znana Mała Scena Teatru Muzycznego Capitol zmieni się nie do poznania. Jej przestrzeń wypełnią oryginalne filmy muzyczne, nie pokazywane dotąd w polskich kinach.

Klasyka musicalu, eksperymentalne projekty, gwiazdy rocka, muzyczna groteska – to wszystko znaleźć można będzie właśnie tam. Urozmaicony repertuar sprawi, że nikt nie poczuje się zawiedziony.

Ale Kino PPA to nie tylko zamknięte seanse, obejmie również przestrzeń miejską. W nietypowych miejscach będzie można odnaleźć muzyczną niespodziankę. Chcielibyśmy, by codzienność wielkiego miasta nabrała prawdziwie muzycznego rozpędu.

KINO PPA

Mała Scena Teatru Muzycznego CAPITOL, ul. Piłsudskiego 72

zawsze o godz. 19

Zbrodnia i kara

18 marca, piątek

Reżyseria: Piotr Dumała

Pokaz z muzyką na żywo

Muzyka: Pleq, Bartosz Dziadosz

Vocal: Dorota Kołodziej

Animowana ekranizacja powieści Dostojewskiego, w której sugestywny obraz i ekspresyjna muzyka zastąpiły słowo.

To utrzymana w ciemnych tonacjach opowieść z pogranicza jawy i snu, dotykająca mrocznych zakamarków ludzkiej podświadomości.

Piotr Dumała to nie tylko jeden z najczęściej nagradzanych polskich twórców filmów animowanych, ale także jeden z najbardziej znanych i oryginalnych przedstawicieli tego gatunku na świecie. Dumała stworzył unikalną metodę realizacji filmu animowanego – rysunki wykonuje na płytach gipsowych, co pozwala na płynne przechodzenie jednego obrazu filmowego w drugi, a także uzyskiwanie faktur zbliżonych do malarstwa olejnego. Elementy te składają się na efekt nie mający precedensu w światowym kinie animowanym.

Pleq to projekt eksperymentalny autorstwa katowickiego studenta filozofii, Bartosza Dziadosza. Artysta rozwinął umiejętność komponowania i konstruowania muzyki w wysoce syntetycznej formie poprzez serię prób. Ćwiczy, jak sam mówi, „w niemal klasztornych warunkach”. Procesowi twórczemu towarzyszą „doznania duchowe, porównywalne do medytacji”. Może właśnie dlatego w muzyce Pleq drzemie głęboka, filozoficzna zaduma. Motywem dźwięku jest przemysł, industrial, gdzie melancholia i romantyzm idzie w parze z harmonią magnetyzującej struktury.

„Romanse i papierosy” („Romance & Cigarettes“)

19 marca, sobota

Reżyseria: John Turturro

Jeden z krytyków napisał o tym filmie: „Wygląda to trochę tak, jakby sztuki Czechowa wystawić na Broadwayu z akompaniamentem muzycznym i stanowczo większą nutą optymizmu w tle”.

Historia mężczyzny, który z dobrodusznego męża zmienia się w gwałtownego i namiętnego kochanka. Nick (James Gandolfini), wzorowy mąż i ojciec, bardzo kocha swoją żonę Kitty (Susan Sarandon). Niestety nie może oprzeć się wdziękowi pięknej Tuli (Kate Winslet). Czym naprawdę jest miłość Nick dowie się dopiero wtedy, gdy zdradzi żonę. Zazdrosna Tula nie będzie chciała ułatwić mu powrotu do żony. Kitty również nie będzie spokojnie patrzeć na rozterki sercowe męża. W miłosny galimatias bohaterów zamieszani będą ich przyjaciele i wrogowie.

„American Astronaut”

20 marca, niedziela

Reżyseria: Cory McAbee

Podróże w kosmosie stały się brudnym sposobem życia i domeną wólczków, popaprańców oraz twardych handlarzy międzyplanetarnych, takich jak Samuel Curtis.

Film, napisany i wyreżyserowany przez Cory’ego McAbee (grającego również główną rolę) z legendarnej i kultowej formacji The Bill Nayer Show, jest produkcją z pogranicza science-fiction i musical-westernu. Obraz jest czarno-biały, ścieżka dźwiękowa to chropowate Lo-Fi.

Podążamy za Curtisem w jego iście homerowskiej podróży, której celem jest dostarczenie odpowiedniego mężczyzny na pełną kobiet planetę Venus. Jednocześnie ściga go enigmatyczny morderca, Profesor Hess. Obraz zawiera muzykę zespołu The Billy Nayer Show oraz najbardziej oryginalne rockandrollowe sceny.

„Miasteczko South Park” („South Park: Bigger, Longer & Uncut“)

21 marca, poniedziałek

Reżyseria: Trey Parker

Muzyka: James Hetfield, Marc Shaiman, Trey Parker

Film rysunkowy, którego akcja toczy się współcześnie w Stanach Zjednoczonych, w niewielkim mieście. Grupa uczniów ze szkoły podstawowej wybiera się do kina na film przeznaczony wyłącznie dla dorosłych. Kasjerki odmawiają sprzedaży biletów, chłopcy proszą o przysługę przechodnia. Ekranowi bohaterowie zachowują się wulgarnie, dzieciaki ich naśladują.

W roku 2000 film otrzymał nominacje do Oscara za najlepszą piosenkę i MTV Movie Awards za najlepszą piosenkę.

„Stingray Sam”

22 marca, wtorek

Reżyseria: Cory McAbee

Muzyka: American Astronaut

Historia opowiadająca o niebezpiecznej misji, która połączyła głównego bohatera z jego dawnym kompanem Quasar Kidem. Ci dwaj kosmiczni przestępcy otrzymają wolność w zamian za uratowanie porwanej dziewczynki przez genetycznie zaprojektowanego potwora pochodzącego z bogatej planety.

LATO 2011

wczesna rezerwacja
- największej korzyści!

- * **Zniżki do 30%**
- * **Dzieci 559 PLN**
lub wycieczka GRATIS
- * **ubezpieczenie Med Casco**
dla wszystkich dzieci niezbędny małego podróżnika

infolinia: 801 44 30 30 / www.eximtours.pl
facebook / Exim Tours Polska

najlepsze wakacje
EXIM
tours

www.ppa.art.pl

Organizator Przeglądu Piosenki Aktorskiej
Teatr Muzyczny CAPITOL
50-020 Wrocław, ul. Piłsudskiego 72
www.teatr-capitol.pl

Mecenas:
Miasto Wrocław
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Dyrektor Artystyczny:
Konrad Imiela

Główny Producent:
Michał Juzoń

Asystentka Głównego Producenta:
Anna Pytlok

Producenci:
Marta Dzwonkowska
Grzegorz Gołębiowski
Agnieszka Kozak
Helena Mieszkowska
Paulina Moskwa
Ilona Prasał
Anna Pytlok
Małgorzata Stobiecka
Dorota Wink
Maciej Szabatowski (Lion Stage Management)
Katarzyna Pomian (Lion Stage Management)

Szef Marketingu:
Annetta Mielcarska-Cisło

Rzecznik Prasowy:
Joanna Kiszkis

Biuro Prasowe:
Agata Bagrowska

Marketing:
Dorota Wink, Bartosz Wójcik

Logistyka:
Michał Pryszczewski, Agnieszka Konik

Koordinator wolontariatu:
Marcin Wawrzekiewicz

Projekt graficzny:
Przemek Kozak; www.sonc.pl

**33. Zapraszamy do Wrocławia na
Przeegląd Piosenki Aktorskiej**

mecenat:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

sponsorzy:

ALMIDÉCOR
loving home

patronat medialny:

www.ppa.art.pl

